

AGNIESZKA STELMASZYK

SRANDIČKY

KOČIČÍ

PARTIČKY

ILUSTROVALA MARTA KURCZEWSKA

Obsah

Kapitola první

Ve které se u mě doma objeví partička koček a nic už není jako dřív. 5

Kapitola druhá

*O tom, že je lepší nekoukat se na televizi
příliš dlouho, zvlášť ve společnosti koček. 8*

Kapitola třetí

Ve které kočky odhalí své další nadání a ukáže se, že to ještě není konec. 13

Kapitola čtvrtá

Ve které se hodně uklízí a pije anglický čaj. 19

Kapitola pátá

*Ve které si kočky najdou novou zálibu.
A co z toho vzejde... 27*

Kapitola šestá

Ve které kočky projdou neuvěřitelnou proměnou a vyvolají ve vesnici zmatek. . . . 31

Kapitola sedmá

Ve které kočky konečně dosáhnou vysněného úspěchu. 39

*Kočkám malým i velkým,
které mi svou neutuchající inspirací
pomáhaly tuto knížku napsat.*

Kapitola první

*Ve které se u mě doma objeví partička
koček a nic už není jako dřív.*

Ahoj! Jsem Kryštůfek. Chtěl bych vám povědět o svých kočkách. Kočky jsou neobyčejné bytosti, to věděli už staří Egyptané. Ale věřte mi, že moje kočky jsou ta nejneobvyklejší stvoření na Zemi! A nebýt Štědrého večera, nikdy bych se to nedozvěděl.

Toho dne už jsem se nemohl dočkat sváteční večere a dárků pod stromečkem. Teple jsem se oblékl a vyšel ven hledat první hvězdičku. Oblohu zakrývaly tmavé mraky, ze kterých začal padat sníh. Působilo to tiše a slavnostně. Už jsem chtěl jít dovnitř a říct rodičům, že tentokrát musíme začít Štědrý večer bez první hvězdičky, protože nebe je zamračené, když vtom jsem zaslechl slabý pískot. Nastražil jsem uši a skutečně: zvuk přicházel od rybníka poblíž domu. Vydal jsem se tím směrem a sníh mi křupal pod nohama. Co se to mohlo od zamrzlého rybníka takhle ozývat? Že by kapr? Nebo karas či okoun? Možná je rybám pod ledem zima a dusí se, říkal jsem si.

Když jsem rozhrnul rákosí, nespátl jsem ryby, ale tři krásná, na kost promrzlá kotátka. Dívala se na mě smutnými očkami a tuli-la se k mým teplým rukavicím. Nemohl jsem je tu přece nechat! Ani

na chvilku jsem nezaváhal, i když jsem věděl, že mamka z toho, co se chystám udělat, nebude nadšená. Doma s námi totiž bydlely už čtyři kočky. Neměl jsem ale na výběr, musel jsem ty drobečky zachránit. Rozepnul jsem si bundu, schoval do ní ta tři nebožátka, aby se rychle zahřála, a co nejrychleji jsem je nesl domů.

„Podívej, co jsem našel u rybníka!“ ukázal jsem mamince mňoukající, jinovatkou pokryté kožíšky.

„Jejda!“ Mamka se naklonila nad moji rozepnutou bundu, ze které na ni žalostně koukaly tři páry kukadel.

I když jsem to vůbec nečekal, nekřičela na mě, jen přinesla čistou deku a taky koš, kam nalezence uložila. Byli už tak velcí, že dokázali sami jíst, a tak mamka rychle ohřála mléko. Postavil jsem kotátko k misce a ona pomalounku, zpočátku trochu nemotorně, začala pít.

Mezitím z pokoje přišla moje dospělá kočka Micka a zvědavě pozorovala nové nájemníky. Hned za ní vyskočily její dvě děti, rázná kot'ata Kaskadér a Fousek.

„Micko, musíš se o ty malé postarat,“ pověděla kočce mamka. A Micka, která je velice moudrá, se usadila okolo kot'átek a nechala je, aby se schoulila do jejího kožíšku.

Za chvilku přišla i Šedá, Kaskadérova a Fouskova teta. Šedá má žíhanou, šedohnědou srst a chová se velmi neobvykle. Nedá se jen tak někým pohladit a člověk si její důvěru nezíská snadno. Občas se na pár dní někam ztratí a nikdo neví, kam se poděla. Má svoje tajemství, ale s Mickou a jejími kot'aty vychází dobře. Teď když uviděla nová mrňata, zastavila se na prahu kuchyně a váhavě je nějakou dobu pozorovala. Báł jsem se, že si je neoblíbí nebo že se urazí a zase někam odejde, ale ona nalezence přijala a zahrnula je péčí stejně jako Micka. Obě se o ně velice svědomitě staraly.